

Johannes 8 vers 1 t/m 11

... Het hele volk kwam naar hem toe, hij ging zitten en gaf hen onderricht. Toen brachten de schriftgeleerden en de Farizeeën een vrouw bij hem die op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden en zeiden tegen Jezus: "Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt toen ze overspel pleegde. Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt u daarvan?" ... Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond.

Bij deze tekst uit Johannes kan veel gebeuren als je voelt wat de houdingen van Jezus doen.

In het eerste stukje lees je dat het hele volk naar Jezus toekwam en hij ging zitten om hen onderricht te geven. Daar gaat de eerste oefening over.

Stel je voor dat je in de kerk zit en dat de predikant boven op de kansel staat. Neem daarbij de houding aan, die nodig is om hem of haar te zien. Je kijkt een beetje omhoog en je zit zelf lager en naar achteren. Als je met z'n tweeën bent, kun je allebei een plek kiezen. De een staat hoog en de ander zit laag. Je kunt ook een kussen op de vloer leggen als plek voor de luisteraar en zelf even hoog gaan staan. Zo voelt dat.

Stel je nou voor dat Jezus juist in de menigte gaat zitten. Op een stoel naast de mensen of samen met hen op de grond. Stel je voor dat Jezus naast jou komt zitten. Allebei op een kleedje of naast elkaar op een stoel. Hoe voelt dat? Jullie zitten op gelijke hoogte. Je mag voelen wat dan er verandert. In je lichaam en in je hoofd. Ook dit kun je met z'n tweeën doen of met een kussen naast je als plek voor Jezus. Als je zo naast Jezus zit en hij legt de tekst uit, hoe zou dat voelen?

Dan het tweede stukje. Een groep mensen komt met een vrouw bij Jezus die op heterdaad is betrapt op overspel. "Meester, wat vindt u daarvan?", is de vraag.

Wat doet Jezus? Hij bukt zich en schrijft iets met zijn vinger op de grond. Dit beeld is me de afgelopen tijd steeds bijgebleven. Want eigenlijk zou je het eens moeten doen.

Merk echt eens op wat er gebeurt als je iets met je vinger op de grond wil schrijven.

Wat gebeurt er? Hoe voelt het om zo om te gaan met je fouten of vergissingen?

Even een spoiler-alert: Het kan nooit veel zijn. Als je in het zand schrijft, kun je ongeveer bij één woord blijven staan. Als je meer opschrijft, moet je opzij stappen om verder te gaan. Of je moet naar achter stappen om eronder iets erbij te zetten. In beide gevallen loop je weg bij wat er stond. Ook kan het makkelijk gebeuren dat er iemand doorheen loopt of dat het waait en dat wat je geschreven hebt, niet meer goed te lezen is.

Zo gaat Jezus om met de overtreiding van deze vrouw. Hoe zou het zijn om zo om te gaan met je eigen fouten en vergissingen. Of die van een ander. Hoe lang zou Jezus daarbij stil staan? En hoe zou het zijn om je eigen missers op te schrijven in het zand. Hoe voelt dat? En waar voel je dat?

Wil je nog zingen? Nada te turbe uit Taizé sluit hier vind ik mooi op aan. Laat niets je onrustig maken.